

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o P 118297 19 GŽ
Brčko, 11.02.2020. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudija Lucić Josipe kao predsjednika vijeća, Tešić Dragane i Kadrić Zijada kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice N.C. iz M. zastupane po punomoćnicima Dalipagić Nadi i Dalipagić Crnjac Jeleni, advokatima zajedničke advokatske kancelarije iz Mostara i punomoćniku Brekalo Tomislavu, advokatu iz Mostara protiv tuženog V.C. iz B. radi izmjene odluke o povjeravanju mlđb. djece na čuvanje i odgoj, odlučujući o žalbi tužiteljice izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o P 118297 18 P od 19.03.2019. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 11.02.2020. godine donio je slijedeću

P R E S U D U

Žalba tužiteljice N.C. SE ODBIJA i presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o P 118297 18 P od 19.03.2019. godine, POTVRĐUJE.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom odbijen je tužbeni zahtjev tužiteljice kojim je tražila da se izmijeni presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o P 099563 16 P od 04.04.2017. godine, u dijelu koji se odnosi na povjeravanje mlđb. djece stranaka tako da se mlđb. A.S.C. rođena ... godine i mlđb. E.C. rođena ... godine povjeravaju na odgoj, čuvanje i brigu majci N.C., uz obavezu oca V.C. da na ime doprinosa za njihovo izdržavanje plaća mjesečni iznos od po 150,00 KM, odnosno ukupno 300,00 KM počev od podnošenja tužbe pa ubuduće, najkasnije do 10-og u mjesecu za tekući mjesec, na ruke majke i zakonske zastupnice.

Navedenu presudu žalbom pobija tužiteljica iz svih žalbenih razloga propisanih odredom člana 328 Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Žalbene razloge povrede odredaba parničnog

postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava ne obrazlaže pojedinačno, a navodima žalbe ukazuje

da nepravilnost prvostepene presude vidi u činjenici da sud dokaze provedene u postupku nije cijenio kako to nalažu relevantne odredbe procesnog zakona, odnosno dokaze nije cijenio pojedinačno i u njihovoj ukupnosti

da sud navode tužiteljice u postupku, nije podvrgao analizi odnosno pravnoj kritici i da svoje uvjerenje o neosnovanosti zahtjeva tužiteljice nije opravdao uvjerljivim i logičnim razlozima, zbog čega se odluka koju je donio ukazuje nezakonitom a takvim postupanjem sud je prekršio i prava tužiteljice koja garantuje član 6 Evropske konvencije jer je „arbitrarna i krajnje proizvoljna primjena članova 7, 8, 123 stav 1, u vezi sa članom 191 stav 4 Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, o čemu se očitovao i Ustavni sud Bosne i Hercegovine, u odluci broj AP-1783/06 i u odluci broj Ap-2348/05.

Nadalje tužiteljica u žalbi ističe da presudom kojom se razvodi brak stranaka, ako stranke imaju zajedničku djecu, „moraju biti uređeni neposredni kontakti djece sa roditeljem“ pa je pobijanom presudom sud prekršio osnovno pravo djece „na način da se istima, protiv njihove volje, ne dopušta niti uređuju kontakti sa roditeljem sa kojim ne žive, a što predstavlja i težu povredu člana 107 Porodičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, i da je navedenim postupanjem sud pogrešno primijenio materijalno pravo, jer uopšte nije primijenio relevantne odredbe Porodičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“.

Nakon što je prvostepenu presudu ispitao u smislu odredbe člana 341 Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 28/18) ovaj sud je odlučio kao u izreci, iz slijedećih razloga.

Zahtjevom u ovom sporu tužiteljica traži da se izmijeni presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o P 099563 16 P od 04.04.2017. godine, (koja je donesena u postupku predlagača V.C. i N.C., radi sporazumnog razvoda braka) u dijelu kojim je odlučeno da se mladb. djeca parničnih stranaka, kćerke A.S.C. i E.C., povjeravaju na odgoj, čuvanje i vaspitanje ocu V.C. (a da N.C. kao majka doprinosi za njihovo izdržavanje po 100,00 KM mjesečno), tako da se zajednička djeca stranaka povjere tužiteljici kao majci, a da se tuženi (otac mladb. djece) obaveže da za njihovo izdržavanje mjesečno doprinosi po 150,00 KM.

Tužiteljica je tražila (prema navodima tužbe koju je u ovom sporu podnijela 27.08.2018. godine) i da sud presudom odredi način održavanja ličnih odnosa i međusobnih kontakata V.C. (oca) i mladb. djece, kod činjenice da tužiteljica i tuženi ne žive u istom gradu.

„Alternativnim“ tužbenim zahtjevom (kako to stoji u tužbi) tužiteljica je tražila da sud presudu Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o P 099563 16 P od 04.04.2017. godine (kojom je razveden brak stranaka i mlđb. djeca povjerena ocu V.C. a N.C. obavezana da doprinosi za njihovo izdržavanje) izmijeni na način da sud odredi kontakte između tužiteljice N.C. (majke) i mlđb. djece tako da se tuženi V.C. obaveže da omogući kontakte djece sa tužiteljicom (majkom) svakog drugog vikenda u mjesecu od petka u 12,00 sati, do nedelje u 18,00 sati, kao i da provode zajedno polovinu dana godišnjeg odmora i polovinu praznika i vjerskih blagdana.

Prvostepeni sud je cijeneći da tužiteljica može, u skladu sa odredbom člana 126. Porodičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, postaviti zahtjev radi izmjene odluke o povjeravanju mlđb. djece stranaka (da se mlđb. djece povjere majci) „jer su se okolnosti u pogledu povjeravanja djece na odgoj i čuvanje izmijenile, s obzirom da tužiteljica ima i stambene i finansijske uslove za pravilan i normalan razvoj mlđb. djece i ima i želju da se o njima brine“ (kako je to navedeno u tužbi), zakazao pripremno ročište i od Centra za socijalni rad M. i Pododjela za socijalnu zaštitu Vlade Brčko distrikta Bosne i Hercegovine zatražio je mišljenje u pogledu zahtjeva tužiteljice (sve prema podacima spisa predmeta).

Zatim je, u prisustvu parničnih stranaka odnosno uz njihovu saglasnost, na pripremnom ročištu, održanom dana 06.02.2019. godine, određeno da pedagog Pododjela za socijalnu zaštitu Brčko obavi razgovor sa mlđb. djecom stranaka i da sudu dostavi nalaz i mišljenje.

Kada je na glavnoj raspravi (održanoj dana 19.03.2019. godine) tužiteljica, nakon što su provedeni dokazi uvidom u mišljenje Pododjeljenja za socijalnu zaštitu Brčko od 08.10.2018. godine i mišljenje (socijalnu anamnezu) Centra za socijalni rad grada M. od 27.11.2018. godine i nakon što se upoznala sa mišljenjem socijalnog pedagoga od 25.02.2019. godine, izjavila da s obzirom na izjave mlđb. djece, da žele da nastave da žive sa ocem, da je saglasna da djeca ostanu kod oca prvostepeni sud je našao da prema njenoj izjavi i izjavi tuženog, da on želi da zajednička djeca budu i dalje povjerena njemu, odluku sadržanu u presudi Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o P 099563 16 P od 04.04.2017. godine (kojom su mlđb. djeca stranaka povjerena tuženom V.C. kao ocu), ne treba mijenjati pa je zahtjev tužiteljice, za izmjenu odluke o povjeravanju mlđb. djece odbio.

Kod navedenog stanja stvari ovaj sud nalazi da nije osnovana tvrdnja žalbe da je prvostepena presuda donesena povredom članova Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine na koje tužiteljica ukazuje u žalbi, odnosno povredom člana 8 navedenog zakona, kojom odredbom je propisana ocjena dokaza od suda. Naime, prvostepeni sud je

prema izjavi tužiteljice, koju je dala nakon što su u postupku provedeni dokazi predloženi od parničnih stranaka, a kojom je u konačnici odustala od zahtjeva u ovom sporu, (da se izmijeni odluka o povjeravanju mlđb. djece koja odluka je sadržana u presudi kojom je razveden brak stranaka) mogao donijeti odluku kao u izreci pobijane presude jer je njena izjava vodila odluci kojom njen zahtjev valja odbiti, kod toga da tužiteljica tužbu nije povukla.

Dakle, kada je tužiteljica odustala od zahtjeva za izmjenu odluke o povjeravanju mlđb. djece stranaka (zahtjev je u dispoziciji tužiteljice) onda nije bilo nužno da sud odluku koju je donio posebno obrazlaže i ocjenom (pojedinačno i u međusobnoj vezi) dokaza provedenih u postupku, tim prije što su i mišljenja nadležnih organa Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, navedena u pismenima dostavljenim sudu, ukazivala da je u interesu mlđb. djece da ostanu kod oca na zaštiti, odgoju i vaspitanju.

Slijedom iznesenog ne stoji ni tvrdnja žalbe da je sud navode tužiteljice trebao podvrgnuti kritici, odnosno pravnoj analizi i da je kada to nedostaje u obrazloženju prvostepene presude, kao i kada nedostaje ocjena dokaza saglasno članu 8 Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine došlo do povrede prava koja tužiteljici garantuje član 6 Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda a sa aspekta ostvarenja standarda prava na pravično suđenje, kojim se štiti i pravo na brižljivu i savjesnu ocjenu dokaza, odnosno pravo stranke na obrazloženu odluku, pa je žalbu tužiteljice valjalo odbiti i prvostepenu presudu potvrditi, na osnovu odredbe člana 346 Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Kako konkretni spor tužiteljice i tuženog nije spor o razvodu braka (brakorazvodni spor je okončan presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o P 099563 16 P od 04.04.2017. godine), navode žalbe tužiteljice u pogledu obaveze suda da presudom, u sporu o razvodu braka, odredi način kontaktiranja djece sa roditeljem sa kojim djeca ne žive, ovaj sud nije uzeo u razmatranje i ocjenu.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Josipa Lucić